

Török Nándor

Végzetváró

Néma tőrésedben a jóistent sejtem,
lenyelt könnyeid az én torkom is marják,
helyetted nyüszítek kutyaként kiverten,
s fájdalomad gödrének kaparom az alját.

Kiutat keresek számodra, számunkra,
kaparok és ások beszakadt körömmel,
s ahogy halad lejjebb e pokoli munka,
verejtékemmel egy felismerés önt el:

mélyülő gödörben mélyülő fájdalom,
mint *'ahol kitisztul az emberi szellem'**
a kínok kínjának önmagam átadom,
megbánva százszor, hogy véle feleseltem,

kit nem láttam soha, s ha léte rágalom,
mi dolgom nékem e földön az éggel?
Vágyam, hogy fejem majd nyugodjon válladon,
ha lenn kiteszítva, testünk ép(p)en ég el.

*részlet: Dante: Isteni színjáték (Purgatórium, Első ének)

Az örök kérdés

Álmokat kergetek,
nem tudom, ki vagyok.
Okban az okozat,
okozatban az ok?
Lelkem halhatatlan, mégis haldokolok.

Kutatom a jövőt,
bejárom a múltat,
előlem az isten
mit és hová bújtat?
Hiába keresem, nem találok újat.

Leszállok a mélybe,
képzetem mit talál?
Halandók csontjait,
sírkövükön az áll:
„Álom az élet és ébredés a halál.” *

Ily' választ találtam,
s miközben kerestem
az ártatlan fényből
az árnyékba estem.
A jelen porában bűnhődik a testem,

mintha a jósorsom
csak azért verne meg,
mert érző emberként
a lelkem gyermeteg.
S ha én itt maradok, ő, szegény, merre megy?

*Voltaire: A lélek halhatatlansága